

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

navrhovatele: **Ing. J. Z.**, nar. X
bytem X

a

účastníků: **1) Magistrát hlavního města Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

2) V. R., zmocněnkyně volební strany Živé Ďáblice s podporou
starostů
bytem X

3) Starostové a nezávislí
Sídlem Mariánské náměstí 266/5, Praha 1

o návrhu navrhovatele podle § 91 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) na zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 1. 4. 2026, č. j. MHMP 233919/2026,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatel byl ve volbách konaných ve dnech 23. a 24. září 2022 zvolen členem zastupitelstva městské části Praha – Ďáblice. Podnětem ze dne 21. 11. 2025 (dále též „Podnět“) byla po Magistrátu hlavního města Prahy žádána náprava, a to zrušení navrhovatelova mandátu zastupitele městské části Praha – Ďáblice, jelikož přestal být občanem městské části Praha – Ďáblice, neboť má ode dne 9. 5. 2025 hlášen trvalý pobyt v jiné městské části. V Podnětu bylo zároveň uvedeno, že byt se v mezidobí ve dnech 18. 6. 2025, 16. 7. 2025 a 15. 10. 2025 konala jednání zastupitelstva městské části Praha – Ďáblice, bod týkající se zániku mandátu navrhovatele nebyl na program těchto jednání zařazen; shodně ani na dalším svolaném jednání zastupitelstva dne 25. 11. 2025 není dosud tento bod zařazen. Mezi účastníky rovněž tak nebylo sporné a ze správního spisu dále vyplynulo, že v době od 10. 2. 2025 do 17. 12. 2025 měl navrhovatel hlášen trvalý pobyt na Praze 10 (viz podání ředitele odboru živnostenského a občanskoprávního Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5. 1.

2026, č. j. MHMP 4641/2026, s informací ze systému evidence obyvatel). Dne 1. 4. 2026 pak Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) napadeným rozhodnutím vyslovil zánik mandátu navrhovatele podle § 55 odst. 3 písm. a) zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev“) z důvodu, že navrhovatel již není občanem městské části Praha – Ďáblice, čímž ztratil volitelnost podle § 5 zákona o volbách do zastupitelstev.

2. Soud si je vědom toho, že magistrát v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí v návěti právní kvalifikace vepsal nesprávné písmeno zákonného ustanovení § 55 odst. 3 písm. a) zákona o volbách; nicméně poté již následuje správná citace i označení aplikovaného zákonného ustanovení, tj. § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách, dle kterého bylo ve věci postupováno. Soud má proto tuto nesrovnalost za pouhý písařský překlep, jež je zcela bez vlivu na právní posouzení věci.

Rozhodnutí o vyslovení zániku mandátu

3. Magistrát napadené rozhodnutí odůvodnil tak, že z § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev vyplývá, že zákonný důvod pro vyslovení zániku mandátu člena zastupitelstva městské části Hlavního města Prahy je dán v případě, kdy člen zastupitelstva obce přestal být volitelný dle § 5 zákona o volbách do zastupitelstev. Dle § 5 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev totiž vyplývá, že právo volit má ten volič, který je přihlášen k pobytu ve volbami dotčené městské části. S ohledem na zjištěné údaje z informačního systému evidence obyvatel bylo prokázáno, že od 10. 2. 2025 do 17. 12. 2025 měl navrhovatel trvale hlášen pobyt v jiné městské části než v městské části Praha – Ďáblice, jejímž členem zastupitelstva byl zvolen. Magistrát tak dospěl k názoru, že navrhovatel ke dni 10. 2. 2025 ztratil způsobilost být voličem, tudíž i možnost být volen, čímž došlo k zániku jeho mandátu jako člena zastupitelstva městské části Praha – Ďáblice. Námitky navrhovatele, že se ode dne 17. 12. 2025 přehlásil zpět k trvalému pobytu v městské části Praha – Ďáblice, magistrát odmítl s poukazem na nález Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2000 sp. zn. IV. ÚS 420/2000, v němž Ústavní soud ve skutkově i právně shodné věci jednoznačně konstatoval, že pokud dojde ke ztrátě volitelnosti a následnému zániku mandátu (změnou trvalého pobytu člena zastupitelstva mimo obvod obce), nemůže takto zaniklý mandát být znovu nabyt jinak než novou volbou.
4. Jelikož zastupitelstvo městské části Praha – Ďáblice na zasedání dne 17. 12. 2025 zánik mandátu navrhovatele nevysloвило, neboť takovýto bod nebyl na program jednání zařazen, postupoval magistrát podle § 55 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev ve spojení s § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „zákon o HMP“) a požádal starostu městské části Praha – Ďáblice dopisem ze dne 14. 1. 2026, č. j. MHMP 26839/2026, o svolání mimořádného zasedání zastupitelstva. Ani na mimořádném zasedání svolaném dne 4. 2. 2026 nebyl vysloven zánik mandátu navrhovatele, jelikož pro vyslovení zániku hlasovalo 7 z celkového počtu 15 členů zastupitelstva, což nebyla potřebná nadpoloviční většina hlasů.
5. Magistrát tedy zahájil podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) řízení z moci úřední ve věci vyslovení zániku mandátu navrhovatele, neboť zastupitelstvo městské části Praha – Ďáblice nevysloвило zánik jeho mandátu na mimořádném zasedání, byť došlo k naplnění zákonné podmínky pro vyslovení zániku mandátu člena zastupitelstva. Řízení bylo ukončeno vydáním napadeného rozhodnutí, jímž

bylo rozhodnuto o zániku mandátu navrhovatele podle § 55 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev.

Návrh

6. Navrhovatel v návrhu namítal jak nezákonnost, tak nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Předně vyjádřil svou vůli pokračovat ve výkonu svého mandátu a podílet se na rozvoji městské části Praha – Ďáblice. Poukázal na své vyjádření ze dne 20. 3. 2026, v němž nespороval, že v době od 10. 2. 2025 do 17. 12. 2025 měl hlášen trvalý pobyt mimo území městské části Praha – Ďáblice. Toliko vysvětloval, že důvodem změny trvalého pobytu byla potřeba řešit situaci v nejbližší rodině. Přestože měl trvalý pobyt hlášen v jiné městské části, nadále zde působil a plnil své povinnosti zastupitele. Jakmile se dozvěděl, že změna adresy trvalého pobytu může mít dopad na jeho funkci, ihned se přehlásil zpět na adresu městské části Praha – Ďáblice. Navrhovatel měl za to, že se magistrát v napadeném rozhodnutí se shora uvedenou argumentací řádně nevypořádal a ani nereagoval na jeho výtku, že citovaný nálezn Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2000 sp. zn. IV. ÚS 420/2000 není v dané věci přílehnávý, jelikož jeho pochybení bylo marginální a způsobené urgentní rodinnou situací, tudíž nemůže mít fatální důsledky na výkon jeho mandátu. Navíc v době zahájení řízení již navrhovatel měl trvalý pobyt hlášen na území městské části Praha – Ďáblice.
7. Navrhovatel spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že neobsahuje řádné odůvodnění dle § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož argumentace obsažená v jeho vyjádření ze dne 20. 3. 2026 (viz odstavec 6 usnesení) byla nedostatečně vypořádaná jedním odstavcem na straně 3 napadeného rozhodnutí, v němž bylo toliko konstatováno, že navrhovatel využil svého práva nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí však nebylo vysvětleno, proč magistrát nevzal v potaz žádný z jeho argumentů a na základě jakých úvah dospěl k výroku o zániku jeho mandátu.
8. Navrhovatel vytýkal napadenému rozhodnutí i nepřezkoumatelnost, a to pro absenci vysvětlení, proč jsou jeho argumenty a tvrzení liché. Napadené rozhodnutí proto označil za nepochopitelné a odbyté.

Podání magistrátu

9. Magistrát ve vyjádření ze dne 27. 4. 2026 zopakoval, že navrhovateli zanikl mandát člena zastupitelstva městské části Praha – Ďáblice tím, že na jejím území pozbyl trvalý pobyt. Nesouhlasil s námitkami navrhovatele, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno, jelikož z něj shora uvedený důvod, který vedl k meritornímu rozhodnutí, srozumitelně vyplývá. Akcentoval, že pokud dojde ke splnění zákonné podmínky pro zánik mandátu (ztráta volitelnosti), pak se tak stane bez ohledu na pohnutky, které k tomu vedly (osobní či rodinné problémy). Právní úprava neumožňuje posuzovat takovéto pohnutky a přihlédnout k „důvodům zvláštního zřetele hodných“.
10. Magistrát navrhl soudu nedůvodnou žalobu zamítnout.

Vyjádření Starostové a nezávislí

11. Ve vyjádření ze dne 28. 4. 2026 účastník sdělil, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a považuje jej za věcně a právně správné.

Posouzení věci soudem

12. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohl přistoupit k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se jedná o řízení ve

Shodu s prvopisem provedla S. K.

věci návrhu na ochranu ve věcech zániku mandátu, jsou tyto předpoklady upraveny vedle zákona o volbách do zastupitelstev i v s. ř. s. Soud tedy zkoumal podle § 92 s. ř. s. svou věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu a dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k jeho projednání. Dále soud shledal, že navrhovatel je k návrhu podle § 91 odst. 1 s. ř. s. aktivně legitimován, neboť napadeným rozhodnutím byl vysloven zánik jeho mandátu zastupitele.

13. Soud posuzoval i včasnost návrhu, který byl podán k soudu prostřednictvím České pošty s. p. dne 14. 4. 2026. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno dle § 55 odst. 7 zákona o volbách na úřední desce městské části Praha – Ďáblice dne 7. 4. 2026 a svěřeno dne 14. 4. 2026, což vyplývá z Potvrzení o vyvěšení z elektronického systému spisové služby; tudíž den 14. 4. 2026 se zároveň považuje za den jeho doručení. Podle § 59 zákona o volbách do zastupitelstev je nutno k soudu podat návrh do 2 pracovních dnů od doručení rozhodnutí krajského úřadu. Jak shora uvedeno, návrh byl navrhovatelem dne 14. 4. 2026 zaslán soudu prostřednictvím České pošty s. p., byl tak podán včas a soudu byl doručen dne 21. 4. 2026.
14. Soud se dále zabýval okruhem účastníků řízení, jenž je dán § 91 odst. 2 s. ř. s., dle kterého jsou účastníky: „*navrhovatel a ten, kdo byl k podanému návrhu také oprávněn, územní samosprávný celek, o usnesení jehož zastupitelstva jde, popřípadě správní orgán, který rozhodnutí vydal.*“ Proto jsou v daném řízení účastníky (i) navrhovatel, jakožto člen zastupitelstva, jehož mandát měl zaniknout; (ii) politická strana, na jejíž kandidátní listině byl navrhovatel zařazen, přičemž v daném případě byl navrhovatel zařazen na kandidátní listinu sdružení politického hnutí STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ a nezávislých kandidátů – „Živé Ďáblice s podporou starostů“; avšak sdružení politické strany nemá právní subjektivitu; proto soud jednal jakožto s účastníky jednak se zmocněnkyní volební strany Živé Ďáblice s podporou starostů, a rovněž tak s volební stranou Starostové a nezávislí, jakožto součástí volební strany, která podala kandidátní listinu, na níž byl navrhovatel uveden; dále soud jednal jakožto s účastníkem se správním orgánem, který rozhodnutí vydal dle § 55 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev ve spojení s § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, tj. s magistrátem.
15. Soud rozhodl bez jednání, jelikož podle § 91 s. ř. s. jednání není třeba nařizovat.
16. Soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
17. Soud na právní posouzení věci aplikoval následující právní úpravu:
18. Podle § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev: „*[k]romě případů uvedených v odstavci 2 zaniká mandát člena zastupitelstva obce, vysloví-li to příslušné zastupitelstvo, z důvodů že člen zastupitelstva obce přestal být volitelný (§ 5)*“
19. Podle § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev: „*[č]lenem zastupitelstva obce může být zvolen každý volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a překážka ve výkonu práva být volen*“
20. Podle § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev: „*[p]rávo volit do zastupitelstva obce má občan obce za předpokladu, že jde o státního občana České republiky, který alespoň v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, dosáhl věku nejméně 18 let a je v této obci přihlášen k trvalému pobytu, a státní občan jiného státu, který v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, je držitelem osvědčení o registraci k přechodnému pobytu na území nebo povolení k trvalému pobytu a je přihlášen k pobytu v této obci, dosáhl věku nejméně 18 let a jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla*

vyhlášena ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv nebo v předcházející obdobné sbírce; do zastupitelstva městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města anebo městské části hlavního města Prahy má právo volit ten volič, který je přihlášen k pobytu v tomto městském obvodu nebo městské části.“

21. Skutkový stav věci není mezi účastníky sporným, tj., že navrhovatel byl od voleb konaných ve dnech 23. a 24. září 2022 zvolen členem zastupitelstva městské části Praha – Ďáblice, a že v průběhu výkonu mandátu v časovém období od 10. 2. 2025 do 17. 12. 2025 si přehlásil trvalý pobyt z městské části Praha – Ďáblice do jiné městské části. Naopak sporným mezi účastníky v dané věci bylo právní posouzení, zdali lze rozhodnout o zániku mandátu dle § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev za situace, kdy navrhovatel ke změně pobytu přistoupil z vážných rodinných důvodů, a navíc si zpětně nahlásil trvalý pobyt v městské části Praha – Ďáblice ještě předtím, než magistrát vydal napadené rozhodnutí.
22. Soud se nejprve vyjádří k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou navrhovatel spatřoval v nedostatečném odůvodnění dle § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož se magistrát nevypořádal s jeho argumentací ve vyjádření ze dne 20. 3. 2026 (viz odstavec 6 usnesení) a z napadeného rozhodnutí nelze zjistit na základě jakých úvah bylo ve věci rozhodnuto.
23. Z uplatněné námitky nepřezkoumatelnosti je zřejmé, že navrhovatel má napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud toliko připomíná, že správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné tehdy, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, z jakého důvodu správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, postaví-li proti tvrzení účastníka řízení právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).
24. Soud má v dané věci za to, že magistrát v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela jednoznačným a srozumitelným způsobem vysvětlil, že zánik mandátu navrhovatele vyslovil proto, že v průběhu volebního období si přehlásil trvalý pobyt mimo území obce, do jejíhož zastupitelstva byl zvolen. Tímto přestal navrhovatel splňovat zákonem stanovenou podmínku pro výkon mandátu, tj. podmínku volitelnosti dle § 5 zákona o volbách do zastupitelstev. Taktéž magistrát reagoval na navrhovatelem akcentované důvody, které jej vedly k přehlášení trvalého pobytu, když konstatoval, že k nim nelze ze zákona a

ani na základě správní úvahy přihlídnout (viz strana 3 poslední odstavec a strana 4 odstavec první napadeného rozhodnutí). Není tedy pravdou, jak uvádí navrhovatel, že na jeho námítky magistrát nereagoval, resp. reagoval nedostatečně jen pasáží o seznámení se s podklady a umožněním nahlédnout do spisu.

25. Soud tedy neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a toliko připomíná, že: *„nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2024, č. j. 7 As 176/2023-33). Soud rekapituluje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmá komplexní úvaha magistrátu o dané věci, a to jak ve vztahu k právním, tak skutkovým otázkám.
26. Navrhovatel dále namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť měl za to, že ke krátkodobému přehlášení adresy trvalého pobytu na jinou městskou část jej vedly vážné rodinné důvody, přičemž po celou dobu výkonu mandátu nepřestal být aktivně činný v zastupitelstvu. Svě pochybení označil za marginální, tudíž nemůže mít fatální důsledky na výkon jeho mandátu. Navíc poukázal na to, že v době zahájení řízení již měl trvalý pobyt opět řádně hlášen na území městské části Praha – Ďáblice.
27. Soud souhlasí s právním posouzením dané věci magistrátem, jelikož dle § 55 odst. 3 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 1 a § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev vyplývá, že k zániku mandátu člena zastupitelstva dojde i v případě, vysloví-li to příslušné zastupitelstvo, z důvodů že člen zastupitelstva obce přestal být volitelný. V nyní posuzované věci nedošlo k vyslovení zániku mandátu příslušným zastupitelstvem, a to ani po svolání mimořádného zasedání zastupitelstva, a proto vyslovil zánik mandátu navrhovatele magistrát (dle § 31 odst. 1 zákona o HMP) v rámci výkonu přenesené působnosti dle § 55 odst. 4 zákona o volbách, dle kterého platí, že: *„[n]evysloví-li zastupitelstvo obce na nejbližším zasedání zánik mandátu podle odstavce 3, krajský úřad požádá o svolání mimořádného zasedání zastupitelstva, které se uskuteční nejpozději do 21 dnů od doručení této žádosti. Není-li zániku mandátu dosaženo, zaniká mandát člena zastupitelstva obce, vysloví-li to krajský úřad.“*
28. Mezi účastníky přitom nebylo sporu o tom, že navrhovatel měl po dobu výkonu mandátu na cca 9 měsíců přehlášen trvalý pobyt mimo území městské části Praha – Ďáblice, do jejíhož zastupitelstva byl ve volbách zvolen. Navrhovatel tím, že si změnil pobyt mimo území dané městské části naplnil zákonné podmínky dle § 4 odst. 1, § 5 odst. 2 a § 55 odst. 1 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev, vyslovení zániku svého mandátu člena zastupitelstva pro ztrátu své volitelnosti.
29. Soud k právnímu posouzení věci shodně s magistrátem odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2000 sp. zn. IV. ÚS 420/2000, v němž Ústavní soud ve skutkově i právně totožné věci uvedl následující: *„Trvalý pobyt lze považovat za standardní podmínku k nabytí volebního práva a k jeho výkonu. Pokud tedy zákon v §§ 6 a 7 vymezuje, že členem zastupitelstva v obci může být zvolen každý volič, který má v obci trvalý pobyt, tedy je v obci oprávněn volit, nelze takovou podmínku považovat za neústavní, neboť nepochybně z takto konstruované podmínky volitelnosti lze dovodit, že na samosprávě společenství občanů se mají podílet pouze ti, kteří do tohoto společenství také patří. Jakkoli se mohou zdát argumenty stěžovatelů, že postačuje faktický trvalý pobyt, logické a ekonomické, nelze přehlédnout, že takto nahlížené podmínky volitelnosti a z toho plynoucí posouzení otázky trvání či netrvání mandátu, by postrádalo jakýkoli řád. V právním státě musí mít každé konkrétní jednání předvídatelné právní důsledky.“*

Ústavní soud proto zastává názor, že ke ztrátě volitelnosti a tedy i k zániku mandátu, dochází na základě skutečnosti, že došlo ke změně trvalého pobytu mimo obvod obce. Tuto právní skutečnost nelze zhojit ani anulovat a není tedy rozhodující, že k zániku de iure dojde až konstatováním této skutečnosti rozhodnutím zastupitelstva samotného, resp. rozhodnutím přednosty (resp. ministra vnitra u měst statutárních). Každý jiný výklad by vytvářel stav zcela nepřehledný a do jisté míry i nelogický. Dojde-li ke ztrátě volitelnosti a následnému zániku mandátu, nemůže takto zaniklý mandát být znovu nabyt jinak, než novou volbou. Jinak řečeno, rozhodnutí přednosty pouze deklaruje, že skutečnost vedoucí k zániku mandátu nastala. To, že k zániku mandátu dochází až ke dni rozhodnutí, je dáno logikou a účelem úpravy, která byla do zákona začleněna na základě praktických problémů vznikajících v původním právním prostředí. Předchozí úprava (zák. ČNR č. 298/1992 Sb.) totiž rozlišovala ztrátu mandátu, k níž docházelo přímo ze zákona a zánik mandátu, což v praxi často vedlo k situacím, kdy o ztrátě mandátu zastupitelstvo nevědělo, či vědět nechtělo, zastupitel tedy dále hlasoval a následně mohla být zpochybněna rozhodnutí orgánu samosprávy učiněná v této době. Z tohoto důvodu bylo v nové úpravě upuštěno od ztráty mandátu ze zákona a byl upraven pouze zánik mandátu, přičemž ustanovení § 55 odst. 3 bylo logickou reakcí zákonodárce na problémy, které vznikaly. Jakkoli se tedy může jevit tento výklad jako přísný, nelze pominout, že je-li zákonem podmínka trvalého pobytu stanovena jako condicio sine qua non volitelnosti do orgánu obce, nutno s ní také jako s takovou ze strany zastupitelů zacházet, tj. býti si vědom nepříznivých důsledků v oblasti výkonu volených funkcí. Jinak řečeno, nelze být občanem jedné obce pro účely jedné oblasti veřejného práva (např. proto, že je to výhodné z pohledu daňového) a občanem obce druhé pro jinou oblast veřejného práva. Ústavní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno, když nedospěl k názoru, že by rozhodnutím přednosty okresního úřadu došlo k tvrzenému zásahu do práv stěžovatele R. garantovaných čl. 21 Listiny základních práv a svobod, resp., že by došlo k neoprávněnému zásahu státu do samosprávných kompetencí obce ve smyslu čl. 99 a násl. Ústavy.“ (vytučnění přidáno soudem). Soud na rozdíl od navrhovatele neshledává žádný důvod se od pregnantně formulovaných právních závěrů vyjádřených Ústavním soudem v citovaném nálezu odchýlit a má je za zcela příléhavé i v dané věci; zejména, jak uvedeno již shora, za situace, kdy se jedná o skutkově i právně zcela stejnou problematiku. Nad to ani sám navrhovatel v návrhu neuvedl žádný konkrétní důvod, ze kterého by vyplývala jím tvrzená neaplikovatelnost nálezu Ústavního soudu na danou věc.

30. Soud ve světle zmíněného nálezu Ústavního soudu konstatuje, že navrhovatel se sice snažil vysvětlit vážnost situace, která jej k přehlášení trvalého pobytu vedla a své pochybení označil za bagatelní, soud však přitakává magistrátu, že zákon neumožňuje přihlédnout k důvodům, pro které k zániku volitelnosti navrhovatele došlo; pro rozhodnutí je podstatné jen a pouze to, že k takovéto zákonem stanovené právní skutečnosti došlo. Soud v této souvislosti akcentuje, že Ústavní soud shora citované právní názory zaujal ve skutkové situaci, kdy dotčený člen zastupitelstva byl k trvalému pobytu na jiné adrese přihlášen od 14. 12. 1999 do 3. 1. 2000, tj. po mnohem kratší dobu než navrhovatel v nyní posuzované věci. Po skutkové stránce by tak věc řešená Ústavním soudem, nahlíženo optikou navrhovatele, byla mnohem bagatelnějším pochybením než v jeho případě. Bez vlivu na právní posouzení věci je tudíž i tvrzení navrhovatele, že po celou dobu výkonu mandátu jej aktivně vykonával. Navrhovatel se mylí i pokud se domnívá, že zpětným přehlášením adresy trvalého pobytu na území městské části Praha – Dáblice došlo k automatickému obnovení jeho mandátu, neboť k jeho (znovu) nabytí může dojít jedině novou volbou.
31. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí posoudil jako vydané v souladu se zákonem i judikaturou soudů.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

Závěr a náklady řízení

32. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný a výrokem pod bodem I. jej zamítl.
33. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem pod bodem II. podle § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 věta pátá s. ř. s.).

Praha 5. května 2026

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu